

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

Vilnius iš paukščio skrydžio Nuotrauka: R. Jurgaičio

DĖL NEPRIKLAUSOMYBĖS PASKELBIMO

Šis straipsnis buvo išspausdintas "Lietuvos Aidas" 1918 m. vasario 19 d. Vilniuje. Čia jį pateikiame kaip būdingą ano meto lietuvių rūpesčių atspindį. Fotostatinę kopiją gavome iš P. Klimo, Lietuvos atstovo Paryžiuje, archyvo. Kalbą paliekame netaisyta. RED.

Laukiamoji valanda išmušė, šeštadienį, vasario 16 d., Lietuvos Taryba vienu balsu nutarė paskelbti Lietuvos nepriklausomybę ir kreiptis į Rusijos, Vokietijos ir kitų valstybių vyriausybes tam tikru aukščiau spausdinamu pareiškimu, prašydama jų pripažinti nepriklausomą Lietuvos valstybę.

Įvyko, ko visa Lietuva senai troško bei laukė. Ir Lietuvos Taryba, pasiryžusi prie šito žingsnio, išpildė tik aiškia tautos valią, kartkartėmis ir įvairiais būdais išreikštą.

Nuo šios valandos Lietuvos valstybė, Lietuvos Tarybos keliama, atgimsta nauja. Atgimsta kartu mūsų vaidentuvė ir visa virtinė jos kūrėjų bei gynėjų, o ypačiai visos eilių eilės tų jos gyventojų, kurie, valstybei žlugus, puolėsi kelti ją vėl ant kojų žodžiu, raštu, darbu.

Lietuvos valstybė buvo žlugusi. Bet jos idėja, reikalas ją vėl atgaivinti buvęs gyvas. Iš pradžių gaivinama viena tarp aukštesniųjų luomų, ta savos valstybės atnaujinimo idėja plečiasi pamažu vis plačiau ir plačiau, kol apima ji pagaliau pačius plačiuosius mūsų visuomenės sluoksnius. Ir mes matome jau 1905 metais, jog susirinkęs Vilniun vadinamas Didysis Seimas, taikindamos prie ano meto sąlygų, stato drąsų Lietuvos savarankiškumo reikalavimą. Tai jau nebe vieno kurio luomo, o visos plačiosios Lietuvos visuomenės reikalavimas, kurios nuomonių reiškėjas ir buvo anas Seimas.

Nuc to laiko mūsų visuomenės politikos sąmonė dar labiau brendo ir aiškėjo. Geriausiai matome tai, ištikus didžiajam pasaulio karui, kuris kaip tik visu sunkumu gulė be ko kito ir ant Lietuvos bei lietuvių tautos. Lietuvos kraštas buvo paverstas karo lauku, lietuvių tauta pasijuto tarp dviejų ugnių. Ir nežiūrint, jog lietuviai, karo atsitikimų buvo suskaldyti, atskirti vieni nuo kitų, išmėtyti po įvairias, kovojančias tarp savęs valstybes, — jis vis dėlto įstengė, nepriklausomai vieni nuo kitų, vienodai nusistatyti dėl svarbiausio savo politikos reikalo — Lietuvos ateities.

Ar tai paimsime Amerikos lietuvius, ar tai gyvenančius neutralinėse valstybėse lietuvius emigrantus, ar pagalios Rusijos lietuvius, — visų jų norai ir pageidavimai, viešai pareikšti ir liečią Lietuvos ateitį, atitinka nutarimą, kurį yra priėmusi Lietuvos konferencija, po-

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Juventus, 28 – Parque da Moóca
03124 SÃO PAULO. – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoj: Cr\$. 10.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS: Cr\$. 25.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr\$. 3.000,00

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina: Cr\$. 500,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 20.000,00

sėdžiavusi Vilniuje rugsėjo 18-23 d.
1917 metais, o kuriuo remdamos ir
skelbia dabar Lietuvos Taryba Lietuvos
nepriklausomybę.

Skelbdama Lietuvos nepriklausomybę,
Lietuvos Taryba pildo tokiu būdu
ne tik lietuvių Vilniaus konferencijos
nutarimą, bet ir aiškiai apsisireikšusį lie-
tuvių tautos liepimą.

Sunkių valandą, kada karas nenus-
toja vis dar siautęs, atgimsta mūsų vals-
tybė. Todėl išanksto galima spėti, jog
jos kėlimosi darbas nebus greitas ir leng-
vas.

Ir sunkių valandų turės be abejo jimo
pergyventi dar Lietuvos Taryba, be-
dirbdama priruošiamąjį darbą, kol ne-
bus sušauktas steigiamasis seimas, ku-
riam teks galutinai nustatyti ir patys at-
gimstančiosios valstybės pamatai ir jos
santykiai su kitomis valstybėmis.

Tame darbe reikalauja todėl ir laukia
Lietuvos Taryba užuojautos, supratimo
ir pagalbos iš plačiosios Lietuvos visuo-
menės, kurios reikalams juk ji tik ir te-
tarnauja.

D-ras J. Šaulys
Lietuvos Tarybos
vicepirmininkas

ŽINIOS IŠ LIETUVOS

Buvusi sovietinė kariuomenė, Rusijos
ir Lietuvos pareigūnų pareiškimu, kaip
skelbia Reuterio agentūra, bus pradėta
išvesti iš Lietuvos jau š.m. vasario mėne-
sį. Taip buvo sutarta tarp Rusijos ir Lie-
tuvos delegacijų.

JAV viceprezidentas Dan Quayle,
kaip praneša Lietuvos ambasada Vašing-
tone, vasario 7 d. lankysis Lietuvoje ir
pasakys svarbią kalbą.

• Kas bėga nuo lietuviškos spau-
dos, bėga nuo savo tautos

— surastais naftos rezervais Lietuvoje,
pasak Vilniaus radijo, domisi užsienio
bendrovės. Viena bendrovė siūlo inves-
tuoti 50 mil dol. Lietuvoje jau rasta 15,6
mil. tonų naftos, geologai tikisi sausumo-
je rasti 50 mil. tonų, o jūroje 100 mil. to-
nų naftos. Mažeikių naftos įmonė perdir-
ba 12 mil. tonų per metus. Lietuva suvar-
toja tik 7 mil. tonų naftos.

Sausio 13-sios pirmosiom metinėm
prisiminti yra nukaldintas specialus me-
dalis, kuriuo, Aukščiausios tarybos spren-
dimu, apdovanoti keli šimtai parlamen-
to, radijo ir televizijos bokšto gynėjų,
taip pat kun. R. Grigas ir kun. K. Krišk-
čiukai. Medalium apdovanoti 47 svetim-
šaliai, parėmę Lietuvos nepriklausomybę,
tarp jų Estijos, Latvijos Aukščiausių
tarybų pirmininkai, Rusijos presiden-
tas, Danijos, Islandijos, Norvegijos, Len-
kijos ir kitų šalių politikai, visuomenės
veikėjai ir žurnalistai.

Lenkijos užsienio reikalų ministeris
K. Skubiševski labai teigiamai įvertino
lietuvių-lenkų pasirašytą savitarpio drau-
gystės ir geros kaimynystės deklaraciją.
Esą pradedamas naujas tarpsnis Lietuvos
ir Lenkijos ilgaamžių santykių istorijo-
je. Abi šalys įsipareigojo gerbti viena
kitos nepriklausomybę, teritorinį vien-
tisumą, nereiškiant jokių teritorinių
pretenzijų, gerbti tautines mažumas, už-
tikrinant joms nevaržomai puoselėti sa-
vitą kultūrą.

Buvo pasirašyta ir konsulinė sutartis,
kuria abiejų valstybių piliečiams leidžia-
ma keliauti iš vieno krašto į kitą be
vizų.

Vasaros olimpinėse žaidynėse Barce-
lonoje Lietuvai atstovaus apie 40 spor-
tininkų, įvairių sporto sričių čempionų.

ŠVĖSDAMI VASARIO 16-TAJĄ

Nelabai išmintingas būtų žmogus, ku-
ris aušros priebrėkštoje imtų galvoti,
kad naktis niekada nepasibaigs. Dar ma-
žiau išmintingas būtų žmogus, kuris lais-
vės priebrėkštoje nuleistų rankas ir su-
tiktų su savo tautos vergija.

Kas reikalinga, kad geriausiai galėtu-
me tą kritišką momentą sutikti ir leng-
viausiai jį pergyventi? Atrodo, kad pir-
mas ir svarbiausias dalykas: susikoncen-
truoti ties keliais svarbiausiais ir pagrin-
diniais dalykais, o nesiblaškyti tarp
smulkmenų ir mažiau reikšmingų pro-
blemų, nes tik taip nusistačius bus gali-
ma sutelkti visas jėgas, o neskaldyti jas
pagal sunkiai suvokiamus asmeninius,
idėjinius ir kitokius niuansus.

Kokios yra valstybės atstatymo sąly-
gos? Vienos jų, kurias mes pavadintume
objektyvinėmis, mažiau nuo mūsų pri-
klauso. Šia prasme malonu konstaktuoti,
kad laisvojo pasaulio jėgos pradeda
suprasti, jog praėities klaidas negalima
atpirkti vienos ar kitos tautos kančia,
jog vienos ar kitos tautos nelaisvė grąši-
na ir kttų tautų laisvei, jog negalima su-
kurti savo laimės ir gero gyvenimo ant
kitų griuvėsių.

Kitais, ir labiau apčiuopiamais, žo-
džiais tariant, reikia susikoncentruoti
ties valstybinės reikšmės dalykais. Dėkui
Dievui, mes turime ilgos valstybinės pra-
ėities patyrimą: per daugelį šimtmečių
mes turėjome ir savo žemę, ir savo tautą,
ir savo vyriausybę. Tai yra trys pagrindi-
niai elementai, be kurių negalima įsivaiz-
duoti valstybės. Ir tik juos visus tris su-
jungus, atstatysime savo valstybę.

Grynai akademinis būtų klausimas,
kuris šių trijų elementų yra svarbiausias.
Tačiau viena yra aišku, kad negalima nu-
sitverti tik vieno iš jų ir pradėti dėl jo
tampytis, lyg rodos nuo to vieno viskas
priklausytų. Toks perakcentavimas vie-
no elemento griauja darnumą ir vieny-
bę tų negausių ir silpnų mūsų jėgų, ku-
rios vis dėlto tinkamai susiorganizavusios
galėtų nemažą vaidmenį suvaidinti.

Ties šiomis keliomis mintimis ir susto-
jame, švėsdami Vasario 16-tąją. Kiekvie-
nam, rodos, yra aišku, kas yra pats svar-
biausias dalykas tautos gyvenime, tai
yra tautos laisvė, kuri gali būti išreikšta
tik viena vienintelė forma — savos valsty-
bės atstatymu.

Vyturys

CIRURGIOES DENTISTAS

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
JAQUETAS DE PORCELANA

DR. PAULO R. NICIPORCIUKAS
R. Cap. Pacheco Chaves 1206, 1º and.
V. Prudente - Fone: 273-6696

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para
homens, senhoras e crianças

Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barrados, 104 - V. Prudente

Fone: 274-0677. Res: 274-1886

PARDUODAME
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

VIEŠNAGĖ PAŠ VALDOVA

PETRAS BABICKAS

Prisimindami ir pagervdami neseniai mirusi rašytoją PETRĄ BABICKĄ, spausdiname šia jo, prieš karą, rašytą apysaką.

MIŠIOS

už A. A. REINALDĄ JOČĮ

antrųjų mirties metinių proga

bus atlaikytos sekmadienį, vasario 23 dieną,
11 val. šv. Juozapo parapijos bažnyčioje.

Šeima kviečia visus dalyvauti.

Apolinaras ir Lidia Jočiai

O ji, ĩkininko turtingo vienturtė: "Jeremuk, sako, tu ir toks man geras... Vis tėvas šį tą duos — gyvensim... Dievo paukšteliai kraičio nekrauna, o kaip gyvena... Ir, žinai, ji tais žodžiais taip man užu širdies suėmė, kad aš, kaip kvailys, suklypau prie jos ir vėpsau į tas mielas akutes. "Tikrai eisi už manęs ubago?" — dar kartą klausiu, ir net ašaros man akyse. O ji balandėlė, jau seniai šnirpščia: "sakiau, Jeremuk, kad aš amžių tik su tavim leisiu..." Čia ir jos tėvas ir motina ūna mus raminti: "Nepražūsime, vaikai... Juk šį tą mums buvai atsiuntęs iš tos Kanados. Vis šiokį tokį žėnės sklypelį jums įtaisysim". Pabučiavau aš jos tėvui, motinai į rankes, o ją į veidelius išbučiavau... O kai po vakarienės sutarėm, kada šliūbą imsime, sakau jos tėvui: "Mainykime, tėve, mudu daržais, manasis jau labai įgriso". O jis juokias: "Kol dar bernas esi, juostos geriau iš Onutės paprašyk, kad padovanotų".

"Duokš, Onut, juostą, — sakau, — taip Lietuvos išsiilgau, — susiveršiu pilvą, mažiau jūsus, tėveliai, duonos suvalgysiu".

Onutė braukšt ir atneša juostą: "Še, sako, šelmi, tu vis su juokais... Dar ko gero ir vakaruškas sugalvosi sukurti..."

Paimu iš jos senovišką juostą ir atiduo du jai savąjį diržą. Ji diržą imti, tik kad suriks: "Jėzus Marija". Diržas plumpt ant žėmės. "Kas gi tau, Onut?" — prišoko motina, o Onutė stovi nei gyva nei mirusi, rankos jai tik dreba... "Ko tu išsigandai?" — klausia tėvas ir kelia nuo aslos diržą, bet smarkiai nusikeikęs, atitraukia ranką — "Biesą gi tu čia, Jeronimai, užtaisei?".

— Ne, tėve, — sakau — čia ne biasas, čia du šimtai mano jaunystės biasų, kuriuos aš jau kelinti metai nešioju, jau ir nusibodo... Čia, sakau, mano nemiegotos naktys ir prakaituotos dienos, tai, sakau, akmenys, iš kurių mūrėsiu Onutei gūžtelę... Ir atardęs diržą, papilu ant stalo du šimtu kanadskų raudonųjų... Tėvas tik šypt, šypt, motina šoko langų dangstyti, o Onutė net išbalo... Atsisėdo išsigandus ant suolo ir kartoja, kaip vaikas elementorių: "Nenoriu raudonųjų, nenoriu". Vos įtikinu ją, kad nei lašo į burną tuos dešimt metų neėmiau, nei dūmo nesurūkiu, kaip jautis juodnugaris gyvenau, kol juos surinkau...

O, ir puotavom, mes, sūnau, vestuvėse, į kurias nepasididžiavo visas kaimas sueiti... Oi, puotavom.

Karalius pavartė fotografijas ir ištraukė didelę vestuvių nuotrauką.

— Štai — mes, balandėliai, štai jos tėvas ir motina, amžiną jiems atilsį, o čia, tasai snargliukas, tai — Kraujalaidys.

Bet palauk, pasakysiu iš eilės kaip buvo...

Miške skambėjo paukščių balsai, toli viršum ežero vėl ėmė klykti kirai, pro atvirą langą tolydžio įskrisdavo čia vienas čia kitas čiuldutis... Kažkur toli švilpavo volungė. Žiūrėjau į Karalių ir mintyse lyginu jį su tuo jaunuoliu ant balto žirgo: "Taip, jis galėjo dešimtį metų dirbti, kad nereikėtų kitų malonės prašyti". Mano mintis nutraukė Karalius.

— Pasistatėme trijų valakų sklypelyje trobas, įsikūrėme, kaip reikiant. Onutė artoją pagimdė, po metų ir kitą... Paskui dukrelės sulaukiau. Dėkui Dievui, laimino mus dangus, bet mano būdas, sakiau, sūnau, yra prakeiktas: ėmė širdis traukti vėl į kitus kraštus. O čia ir raudonieji baidigias. "Onute, sakiau, aš porai metų išėsiu vandrovoti, o tu čia pavark". Ji, žinoma, verkė: "Vėl mane palieki" ir t.t. Žinai, moterų ašaros. O mane, tarytum, pikta dvasia apsidė: "Važiuk ir važiuk" Išvažiavau į Ameriką. Bet čia, sūnau, kaip su pagaliu į kaktą... Nemokyta: eik į skerdyklą, į anglių kasyklas ar duobių kuopti. Ne, galvoju sau, ne Dievas žin kaip sunku bus angliškai išmokti — nei su aš... Ne, ne toks aš žmogus... Man kur nors arčiau miško, žėmės... Bet Amerika ne Kanada — miško nereikia kirsti...

Ir angliškai neišmokau, bet tik liežuvį palaužiau: parašyta "gegutė", o skaityk "velnias"... Teko leisti į mainas. Gerų prietelių atsirado... O, tie prieteliai. Dirbu metus, kaip mulas, kartu su negrais, gi pasižiūriu į save, vystu, kaip pakirstas berželis... Ir kaip nesuvysi... Esu lauko paukštis, pakalnėj gimęs, gerų žmonių išpenėtas, o čia, tarytum, už bausmę, dirbu pragare. Ir kas per pragaš, sūnau mano, kasyklos, niekuomet ašivaizduosi. Įmes, būdavo, tave keliauoje dėžėje anksti rytą, į pragaro skylę, tik vakare ištraukia. Tikėsi ar ne, kai irmą savaitę leidaus — Rygon važiavau, žius bielijau... Silpnesniems draugams at blogiau būdavo. O žėmės urvuose žibini sau panosėj ir anglių klodus laužai...

Na, ir trupinau tuos prakeiktus anglius, kad ir šiandien šurpas purto. Tvanku, esme juodi, kaip negerai, né minutės poilsio. Sustoji kiek graudžiai padūmoti, o draugas jau ir ragina: "Blogai, Jerry, — bosas pyks". Pietus reikia valgyti, ir né rankų nusiplauti negali, o jos suodinos, suodinos... Tai nors po pažastimi pakišęs kiek prakaitu nuvilgai. Valgai — kėsnis nelenda į burną. Keikiu visą pasaulį. Grįžtum į tėviškę, bet sarmata. Net laiške On tei nieko nerašiau apie tokį gyvenimą. Žiūriu, kad jau keli metai mano katorgos praėjo, o sutaučiau — špygą, ir tą juodą. Tur būt, Dievas, sakau, mane baudė už ankstybesnį išdidumą...

Bet kartą nusispioviau ir pasakiau: "Gina. Nebeisiu į žėmę. Kad jos prasmegtų — tos kasyklos. Važiuosiu namo, kad ir be raudonųjų". Net man širdy lengviau pasidarė, kai taip nutariau. Kur mano akys anksčiau buvo, kad nemačiau į ką pavirtau? ...

Tikėsi, mielas Juozai, ir naktį spiaudydavau anglimis. Draugai tai nors gerdavo, o aš — né lašelio.

Jau, žinai, einu šipkartės pirkti, o žmėnės gatvėje užia ir šūkauja: "Karas, nebeveža į Europą". Ot, tau ir Devintinė. Kas dabar bus? Ir vėl keletą metų prasi-baladojau, bet jau gyvenau gerai... Mat, fabrikai pradėjo ginklus gaminti Rusijai ir kitoms valstybėms. Darbininkų reikėjo tiek ir tiek. Ėmiau ir aš krauti žalius dolerius į kojine. Žiūriu, kad jau viešos nebeužtenka. Parodė laimė savo veidą vėl. Tik širdis vis neramesnė darėsi: "Kaip vargsta mano Onutė ir vaikai". Bet niekis, su Dievo padėjimu iškentėjau ir tą kryžių, ir kaip tik pirmas laivas paleido garus į Europą — pakilau ir aš, kur čia iškentėsi. Dasikapsčiau šiaip taip iki tėvynės... Dievaliau tu mano, vėl kaip vaikas apsiverkiau, pamatęs, kokia mano Onutė sveikai ir vaikai — dideli: Stasiukui — jau 15 metai — gaspadorius. Ele-nutei — dvylikti... "O kur mano vyriausias Jurgiukas?" — klausiu. "Pabėgo, Jeromuk — į savanorius..." Kur, sakau, į savanorius? "O žmėna verkia, kaip gegutė: "Gūdnas tu — tas Jurgiukas, sako, — nepabūva vietoje..." Bus daugiau

**GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI
MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA,**
tai išrašyti čekį Petras Rukšys vardu
ir pasiųsti paprastu paštu.

ALGIRDAS MOŠINSKIS – PATRIOTAS

Ne kiekvienas yra gimęs būti visuomenės veikėju. Tam reikia dispozicijos, energijos, palinkimo ir be abejo, atatinamo temperamento.

Inž. Algirdas Mošinskis, miręs prieš metus São Paulyje – ta prasme, nebuvo visuomenės veikėju. Ir negalėjo būti. Santūraus, užsidariusio būdo, daugeliui nesuprantamas, neįžvelgiamas – mažai turėjo draugų. Tačiau buvo didelis patriotas. Sakyčiau, kuklus patriotas, kuris nesididžiavo ir nedarė reklamos dėl savo patriotizmo. O peržvelgus jo gyvenimo eigą, matysim, kad jo patriotizmas buvo tikrai gilus, dalinai paveldėtas iš savo tėvų.

Gimęs 1905 metais Šiauliuose, – pradžios mokyklą jis drauge su savo broliu lankė Rusijoje – Petrapily – kur tėvas inžinierius, turėjo aukštą poziciją o motina Celina įruošusi savo namuose vaikų darželį – mokino vietinių lietuvių vaikus. Kai abu Mošinskių sūnūs, rusų mokyklos įtakoje tarp savęs kalbėjosi rusiškai – motina juos griežtai sudraudavo: "Kalbėkit lenkiškai, nes esat lietuviai." Reikia pabrėžti, kad tais laikais, daugumas lietuvių inteligentų tarp savęs kalbėjosi, rašė ir skaitė lenkiškai (Prisiminkim Adomą Mickevičių.) Po Didž. Revoliucijos Rusijoje, Algirdo tėvai grįžo į atgimusią Lietuvą. Baigęs gimnaziją Kaune, išvyko į Paryžių, kur Sarbonos universitete studijavo meną ir filosofiją, o vėliau persikėlęs į Berlyną 1930 metais baigė inžinieriaus mokslus "Technische Hochschule" Universitete.

Visi Mošinskių vaikai, užaugę Brazilijoje, puikiai kalba lietuviškai, o tėvas Algirdas, asmeniškai rūpinosi, taisydamas pasitaikiusias lietuvių tarmės klaidas.

Aukštos kultūros žmogus – labai vertino ne tik Lietuvos, bet ir visos žmonijos kultūrinę praeitį ir jos paminklus, o ypač baroko stilių.

Mošinskių šeimos didžiulė biblioteka, su daugybe vertingų knygų, tarp jų lietuvių literatūros klasikais, knygos apie lietuvius laisvėje ir nelaisvėje ir kt.

Garbingam Sąjungos – Aliança nariui maestrui

AŲA VIKTORUI TATARŪNUI mirus

giliai bei nuoširdžiai užuojautą ir solidarumą reiškiamė tėvui, žmonai, vaikams, broliui su šeima ir visiems artimiesiems.

Sąjungos – Aliança
Valdyba

Jis dar gyvas būdamas paskyrė Vilniaus Universitete Mokslų Akademijai. Jo našlė rašytoja Halina Mošinskienė, tuo reikalu susirašinėje su Lietuva. Bet jei kas domėtusi, ji pabrėžia, ir čia Brazilijoje, galėtų pasirinkti knygų.

Neperžvelgiamas realistas? Jautrus svajotojas? Jis nepaprastai sielojosi dėl savo tėvynės pavergimo. Jau nepagydomos ligos patalė, kartodadavo savo žmonai: "Halina, mes dar sugrįšim į laisvą Lietuvą ir apsigyvensim Vilniuje"

Kaip ir daugelis jo projektų, polėkių ir svajonių, taip ir ši – didžiausia ir labiausiai laukiama – taip ir neišsipildė.

Gražina Boleckienė – Rio

S. Caetano miesto valdybai, pradėdant naujuosius administratyvinius metus, BLB-nės sekretorius A. Puodžiūnas pasiuntė sekančius sveikinimus:

São Caetano do Sul, 06-fevereiro 92

Excelentíssima Câmara de Vereadores de São Caetano do Sul
Av. Goiás nº 600 - 5º andar
São Caetano do Sul – SP.

Nobre Edilidade:

A COMUNIDADE LITUANO BRASILEIRA, entidade civil, cultural e beneficente, por intermédio de seu representante infra assinado, comparece com o devido respeito à presença de Vossas Excelências, e não sem tempo, para saudar a reabertura dos trabalhos parlamentares desta Egrégia Casa de Leis, desejando-lhes, bem assim aos Srs. Funcioná-

rios, colaboradores, auxiliares, e ao povo sul-sancaetanense, os melhores votos de um venturoso e profícuo ano de 1992

Desejamos, outrossim, manifestar, e sempre, nossa gratidão ao apoio recebido por parte de Vossas Excelências, a fim de que o povo irmão da República da Lituânia, com sua luta, também pudesse, como de fato veio acontecer, a pertencer ao Seio da Comunidade Internacional.

Por tudo manifestamos nossos agradecimentos, desejando que esta Egrégia Casa Legislativa, trabalhe firmemente para o progresso deste que é conhecido como "Príncipe dos Municípios".

Atenciosamente

Adilson Puodžiūnas
Secretário de Diretoria C.L.B.

MUSŲ MIRUSIEJI

MARTA LIUTKEVIČIENĖ mirė namuose vasario 9 dieną turėdama 92 metus. Buvo palaidota Ceramikos kapinėse, S. Caetano,
Liūdesy paliko dukterį Vanda.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Ona STOPKA	Cr.20.000,
Povilas PIPIRAS	Cr.20.000,
Pola KAVALIAUSKAS	Cr.10.000,
Bronius MARTINAITIS	Cr.10.000,
Helena VENTURA	Cr.10.000.
Elena AŽUOLAS	Cr.30.000,
Pranas SATKŪNAS	Cr.20.000,
Nelson Francisco SATKŪNAS	20.000,
Vytas Algirdas ŠUKYS	Cr.20.000,
Algirdas ŠUKYS	Cr.20.000,
Joana PALECKIS	Cr 10.000

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO

POR CORRESPONDÊNCIA F:273-0338

KAS ATSTITIKO SU MŪSŲ DIPLOMATIJA?

Sausio 24 d., spaudoje (Jornal do Brasil) nustebeš skaitau, jog Brazilijos Užsienio Reikalų Ministerija (Itamarati), pergalojus ambasados įkūrimą Vilniuje, nusprendė, kad jos tenai nereikia. Ji turėjo tvarkyti diplomatiją visų trijų Baltijos valstybių Brazilijos interesus. "Itamarati" apskaičiavimu, jos nieko bendro neturi tarp savęs, išskyrus faktą, kad visos yra Baltijos jūros pakraščiuose.

Tai tikra desinformacija, kokią suteikdavo Maskvos KGB sovietų laikais. Nežinia kieno ir koku tikslu tokia neteisėbė pasiekė Brazilijos diplomatiją.

Toliau, naujas nutarimas pakeitė anksčiau nustatytas gaires, būtent: Lietuvoj, Latvijoje ir Estijoje, Brazilijos diplomatiniai reikalai bus tvarkomi per Danijos, Švedijos ir Suomijos ambasadas, Reiškia visos trys Baltijos valstybės su aštuoniais milijonais gyventojų, nevertos diplomatinės atstovybės ir bus Brazilija reprezentuojama "iš užsienio". Tuo tarpu Kieve, Ukrainos sostinėje, bus tuojaus atidaryta svarbiausia ir pagrindinė ambasada, o netolimoj ateity taip pat Armenijoje ir Kazakstane.

Čia reikia pastebėti, jog šios trys, pasuktinės respublikos, iškilusios iš sugriuvusios Sovietų Sąjungos, niekuomet su Brazilija neturėjo jokių ryšių, niekuomet nedalyvavo laisvų tautų ekrane. Gi dabar, atrodo, yra aukščiau įvertinamos negu Baltijos respublikos, su kuruomis, prieš karą buvo asmeniškai artimi santykiai. O ypač su Lietuva, kuri nuo 1929 m. turėjo ne tik diplomatinis (konsularinius) santykius, bet ir dvi oficialias reprezentacijas: São Paule ir Rio de Janeire. Tų laikų Brazilijos sostinėje turėjom įgaliotą specialų pasiuntinį su ministro titulu. Be to, nuo 1936 m.ėjo artimi ir draugiški kultūriniai ir ypatingai komerciniai ryšiai ir interesai.

Šio naujo ir visai netikėto nusprendimo pateisinimas yra toks: "... Brazilijoje, ukrainiečių kolonija yra didelė. O Kazakstanas dėl ekonominės reikšmės (kokia?); Armenija taip pat turinti nemažą koloniją.

Gerbiamam ir veikliam mūsų bendruomenės nariui

A. A. VIKTORUI TATARŪNUI

mirus

reiškiame gilią užuojautą tėveliui Jonui, žmonai Angelinai, vaikams Ana Paulai ir Audriui, broliui Armandui bei visai Tatarūnų šeimai ir drauge liūdime

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė

iškeliauvus Amžinybėn Šv. Juozapo choro dirigentui:

A. A. VIKTORUI TATARŪNUI

Reiškiam užuojautą joci Tėvui, žmonai, vaikams, broliui ir kitoms giminėms bei visiems Šv. Povilo miesto lietuviams.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

Na, o ką pasakysim apie Lietuvos piliečius Brazilijoje, kurie turi savo parapijas, laikraštį, mokyklas, klūbus ir nebiogai veikiančią visuomenę, kuri gražiai pasirodė profesoriaus Kuzminsko ir parlamentaro Zingerio apsilankyme São Paule ir jų priėmimo proga.

Kas atsitiko? Ar tik nebus mūsų nerangumas ir visokių kivirčių kaltė? Kur Lietuvos ambasada Brazilijoje? Arba nors oficialus konsulas? O garbės konsulus, kurie niekuo nekainuotų Lietuvai, galim turėti net kelis: Rio de Janeire, São Paule ir Porto Alegre miestuose, kur yra daugiau lietuvių. Nekalbant jau apie São Paulo koloniją, Rio de Janeire prieš du metus yra įsteigta ir veikia: "Lietuvos Būčiulių Sąjunga". Be to, čia dabar spaudinama knyga apie Lietuvą ir jos istoriją, kaip "Os Baltas", kurio pelno pusę galima paaukoti Lietuvos interesams. Neužilgo gal išeis mažas biuletėnis-laikraštukas portugališkai, tikslu informuoti Brazilijos visuomenę apie Lietuvą, kad jiniai geriau pažintų mūsų kraštą, žmones, kultūrą, istoriją ir dabartines ekonomines ir politines problemas.

Suprantama, jei Lietuva neįvertinama "Pietų Amerikos milžino", tai kaip gi ši įvertins mažytę Europos šalelę. Visi žino, kad mūsų gimtasis kraštas, vos atsikratęs komunizmo, su sugriaura ekonomija ir buvusios sovietų armijos kariuomene, neturi finansinių jėgų išlaikyti visur ambasadas, bet galime mes, Brazilijos lietuviai, laikinai išlaikyti oficialinę konsularinę atstovybę ir garbės konsulus São Paule bei Rijuje.

Susirūpinkime šiuo reikalu. Nėra laiko gaišinti, kadangi kitos, naujos respublikos ir tokioj pat padėty, mus aplenks ir būsime pamiršti kaip nesugebanti kolonija ar gal mūsų nerangi valdžia Vilniuje.

Antanas Gaulia

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Sofia DAVOLIS	Cr.11.000,
Aldona VALAVIČIŪTĖ	Cr.20.000,
Adilson PUODŽIŪNAS	Cr.15.000,
Bronius GERVICKAS	Cr.10.000,
Constancia VILKAS	Cr.10.000,
Eugenija ŠLEPETYS	Cr.30.000,
Eduardo JAKŠTYS	Cr.10.000,

CONHEÇA O NOSSO JOVEM SANTO
LEIA A VIDA DE

SAO CASIMIRO

O PRIMEIRO SANTO JOVEM LEIGO
DA ERA MODERNA

1458 - 1484

PRESENTEIE OS AMIGOS COM
ESTE LIVRO MARAVILHOSO

"MŪSŲ LIETUVA" - RUA JUVENTUS, 28

CIRURGIĀ DENTISTA
CIRANÇAS E ADULTOS
PREVENÇÃO E TRATAMENTOS
ODONTOLOGICO

Dra. Lisley Novaes Rinkevicius

HORARIO: 9-12, 13-17, 18-20
Horario a marcar Fone: 914-7293

R. Jundiapéba 473, S/3 - Vila Zelina
CEP. 03143 SÃO PAULO - SP

VII PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

Dėl laiko ir vietos stokos, sutrumpintai perspausdiname mūsų atstovų Kongrese pranešimą. Red.

Ana Paula Tatarūnas
Adilson Puodžiūnas

MŪSŲ VIENYBĖ TAUTOS STIPRYBĖ

Su šiuo obalsiu, Pietų Amerikoje įvyko VII Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas. Kongresas vyko trijuose PA kraštuose: Argentinoje, Urugvajuje ir Brazilijoje gruodžio 18 praeitųjų metų ir sausio 8 d. šių metų laikotarpyje.

Nežiūrint dabartinių pasaulinės politikos komplikacijų ir PA kraštų ekonominių sunkumų, tarp visokiausių sunkumų, kongresas buvo paruoštas ir įvyko.

1. Argentina

Kongreso atidarymas įvyko Argentinos sostinėje, Buenos Aires. Iš Brazilijos dalyvavo du atstovai: Anna Paula Tatarūnaitė ir Adilsonas Puodžiūnas. Jaunimo Kongreso dalyviai buvo apnakvydinti lietuvių šeimose. Kongreso atstovų buvo iš Brazilijos, Kolumbijos, Urugvajaus, Venezuelos, Kanados, JAV-bių, Australijos, Anglijos, Vokietijos, Šveicarijos, Lenkijos, Lietuvos ir iš pačios Argentinos.

Gruodžio 18 d. Kongreso atstovai ir kiti dalyviai susirinko susipažinimo vakarui – šokiams Argentinos Lietuvių Centre, lietuvių apgyventame rajone Villa Lugano.

Sekančią dieną įvyko VII PLJK oficialus atidarymas. 12:30 buvo iškilmingos mišios Buenos Aires miesto katedroj. Jas atnašavo kunigai A. Saulaitis, E. Putrimas ir A. Steigvila. Mišių pabaigoje buvo padėtas gėlių vainikas prie Argentinos Laisvės paminklo ir iškilmingai nužygiuota, su vėliavom, į kongreso atidarymo salę, Banco de La Nacion patalpose. Kongreso atidarymo iškilmėje dalyvavo Julius Mičiūdas, ALC ir Kongreso priėmimo komiteto pirmininkas, taręs sveikinimo žodį; buvęs PLJS pirm. Alvydas Saplys, PLB pirm. Vytautas Bieliauskas, "Pasaulio Lietuvio" redaktorius Bronius Nainys, Argentinos užsienio reikalų ministerio atstovas Jill Guido, Henrikas Antanaitis ir kiti.

Kongreso atidarymo sesijai vadovavo JK ruošos pirmininkė Ariana Rastauskaitė. Kongresas gavo sveikinimų iš visų kraštų ir įvairių organizacijų. Lietuvos vardu kongresą sveikino prezidentas V. Landsbergis, užsienio r. min. A. Saudargas ir švietimo min. D. Kuolis.

Kongreso atidarymo iškilmės baigėsi šokiais Aviacijos karininkų klube.

PADĖKA

"Tėve, teesie Tavo valia,..."

Brangiam vyrui, tėvui, broliui ir sūnui

A. A. VIKTORUI TATARŪNUI

mirus

nuoširdžiai dėkojame Šv. Juozapo parapijos klebonui kun. Juozui Šeškevičiui, kun. Pranui Gavėnui, SDB, kun. Petru Rukšui SDB už iškilmingas gedulingas laidotuvių Mišias. Širdingas ačiū kun. Šeškevičiui už apeigas ir maldas krematoriume ir už 7-tos dienos Mišias su turiningu pamokslu.

Didis ačiū L.K. Bendruomenės chorui už pareikštas užuojautas, maldas ir giedojimą tiek laidotuvėse, tiek 7-tos dienos Mišiose.

Ačiū Irenai Skurkevičiūtei už didį solidarumą ir aukų rinkimą "Pagalba Lietuvai" pagal velionio pareikštą norą (vietoje gėlių ar vainikų). Ačiū visiems prisidėjusiems prie šių aukų. Ačiū giminėms, draugams ir pažįstamiems už gausų dalyvavimą laidotuvėse, Mišiose ir už pareikštą užuojautas.

Liūdintys:

žmona - Angelina
duktė - Ana Paula
sūnus - Audris
brolis - Juozas Armandas
tėvas - Jonas Tatarūnas

Studijų dienos

Studijų dienos sudaro svarbiausią kongreso dalį. Vieta buvo parinkta 70 m. iš Buenos Aires YMCA organizacijos vasarvietėje. Studijų dienas koordinavo buvęs PLJS pirm. Gintaras Grušas. Kadangi paskaitininkai iš Lietuvos nespėjo laiku atvykti, tai visų paskaitų temas turėjo būti pertvarkytos. PLJS darbo veiklos pranešimą padarė išeinantis pirm. Alvydas Saplys, o paskui ir visų kitų kraštų atstovai. Vyko diskusijos apie JS atstovų pakeitimus, Sąjungos struktūrų, tolimesnius uždavinius ir pagaliau naujos JS valdybos rinkimai. Studijų dienos užtruko savaitę: nuo gruodžio 20 iki 27 dienos.

2. Urugvajus

Antroji JK dalis vyko Urugvajuje, jau atlikus sunkiausių darbus, gruodžio 28 iki 1992 m. sausio 1 dienos. Čia buvo proga pamatyti Australijos lietuvių jaunimo vaidinimą "Pilki keleliai", pasigėrėti puikiu torontiečių "Gyvataro" ansamblio koncertu, pasikaitinti gražiai me Ponta del Este pajūryje ir gražiai sutikti Naujuosius Metus.

Per Naujus Metus kongresistai visokiomis priemonėmis keliavo į Sanpaulą paskutinei kongreso daliai: stovyklai ir kongreso uždarymui. Apie kongreso įvykius pas mus reikia vėliau smulkiau aprašyti.

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

DAUG DAUG DAINELIŲ

Gražiausios ir populiariausios lietuviškos dainos

RAUDONA ROŽĖ – Graži V. Verikailio ir "AIDC" interpretacija

GEGUŽINĖ – Tradicinės subatvakario dainos ir šokiai

DU GAIDELIAI – Dainelės vaikams su iliustruota knyguote

KIŠKI PIŠKI – Vaikų dainelės - sutartinė

A. ŠABANIAUSKAS – dainuoja pramoginę šokių muziką

GERIAUSIA DOVANA KIEKVIENA PROGA

Rua Juventus, 28 – Pque da Moóca – Fone 273-0338

MŪSŲ NETEKTIS DIDELĖ

NETEKOME
VIKTORO TATARŪNO

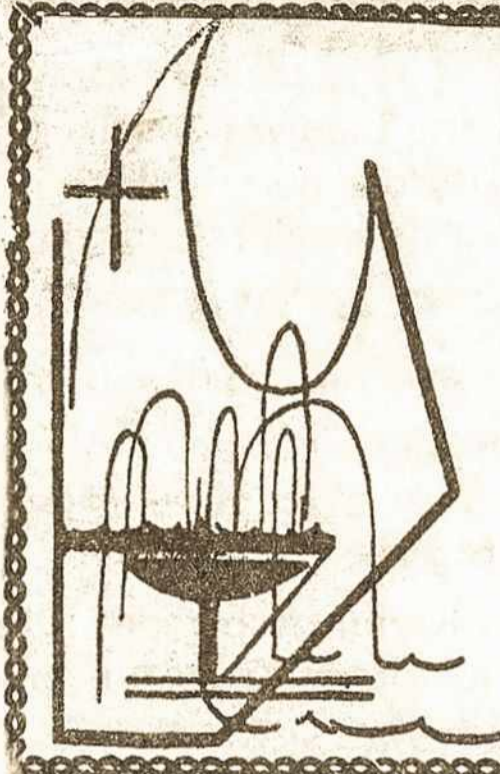
Yra žmonių pasaulyje, net krikščioniškajam pasaulyje, kurie visą gyvenimą rūpinasi tik savimi, gal dar savo šeima. Jų rūpesčius neįeina kitų darbai, kitų vargai, tuo labiau visuomeniniai reikalai. Jie priklauso prie tų, kuriems poetas Maironis sako: "Ir nieko pikta taip neveikę, kai mirsit, tikitės dangaus."

Yra žmonių, kurie bet kuriuo nors gyvenimo laikotarpiu (ar tai būtų jaunystėje, subrendimo metais, ar senatvėje) ilgesnį ar trumpesnį laiko tarpą sužiba, kaip meteorai. Jie dalyvauja visuomeniniame darbe, prisiima vadovaujančias pareigas, juda ir kitus judina. Jie sukelia viltis, mums pradeda atrodyti, kad štai atsirado naujas vadas. Bet vos žmonės spėja į jį sudėti savo viltis, vadas, vienas dėl vienokių, kitas dėl kitokių priežasčių (dažniausiai kitus apkaltinęs), iš visuomeninio darbo pasitraukia, užsidaro savo siaurame ratelyje, ir nebemano grįžti į visuomeninį darbą.

Tačiau yra žmonių, gaila — labai mažai, kurie savo idealui lieka ištikimi visą gyvenimą. Jie nepavargsta dirbti ir aukotis; nežiūrint visų kliūčių ir sunkumų nepasitraukia ir kantriai dieną iš dienos, metai iš metų vykdo savo misiją. Jie kaip saulė nors ir debesuotą dieną ir šviečia ir šildo.

Šitiems, ištvermingiesiems, Viešpats yra pažadėjęs vainiką.

Vienas iš šitų nedaugelio ir labai ryškus buvo A. A. Viktoras Tatarūnas. Per visus 37 metus (tiek metų aš pažinojau Tatarūną) jam buvo savi bažnyčios-papilijos ir Lietuvos reikalai. Jis giedojo L.K.B. Chore, o paskutinius 3 metus chorui vadovavo. Tik jo pastangų dėka choras išsilaukė ir dalyvavo visuose religiniuose ir tautiniuose rengimuose. A. A. Viktoras vaidino lietuviškuose vaidinimuose ir talkino visuose lietuviškuose darbuose. Né vieną kartą kokios nors tautinės datos proga nepamiršo prie Laisvės paminklo padėti vėliavas. O ne kartą pats savo rankomis tvarkė aikštę, žolynus ir pačią, prefeitūros apleistą, aikštę.

Gailestingasis Išganytojas, ir Angelų Chorai tepriima į šviesos ir ramybės šalį mūsų mielą maestro

A†A

a. a. **VIKTORA TATARŪNA,**

Liūdime drauge su tėveliu Jonu, žmona Angelina, vaikais Ana Paula ir Audrium, broliu Armando ir visa Tatarūnų šeima, reiškiame mūsų užuojautą ir solidarumą.

Lietuvių Bendruomenės Choras

Jei kas padarytų lietuviškų aukų vaikų statistiką, tai Tatarūnų šeima būtų viena iš pirmųjų, greičiausiai pati pirmoji. A. A. Viktoras tarnavo lietuviškam reikalui savo jėgomis, savo gabumais ir visu tuo ką turėjo.

Kai Lietuva paskelbė nepriklausomybės atstatymą, kai sostinėje buvo pralietas brolių kraujas, Viktoras kiekvieną dieną užeidavo dalintis džiaugsmiais ir skausmais, atnešdavo žinias girdėtas per televiziją, teiraudavosi ką radau laikraščiuose, siūlydavo projektus ir kartu su visa šeima dalyvavo pamaldose, demonstracijose, parašų rinkime ir t.t.

Viktoras rūpinosi, kad jo šeimos nariai pamatytų laisvėjančią Lietuvą. Aš vis laukiau, kada ateis jo eilė Lietuvą aplankyti... Tačiau amžinybės knygoje buvo kitaip parašyta. Mirtis buvo stipresnė už mūsų troškimus ir maldas, buvo stipresnė už daktarų pastangas surasti ligos priežastį ir išgelbėti jo gyvybę. Vasario pirmosios naktį, arti vidurnakčio, mirtis išplėšė jį iš gyvųjų tarpo. Išplėšė taip reikšmingą žmogų, reikalingą ne tik šeimai, bet ir visai kolonijai, ypač chorui.

Paprastai įvertiname tai, ką prarandame. Tai paliudijo ir A. A. Viktoro Tatarūno laidotuvės. Jau daug metų, kai Vila Zelinos bažnyčios sienos nematė tiek lietuvių, kiek jų susirinko į laidotuves. Visi pajutome, ko netekome. Ir dabar baimingai dairomės, kas stos jo vieton, kas užpildys tą spragą, kuri liko jam mirus.

Giliam liūdesy liko 92 metų tėvas; žmona, vaikai, brolis su šeima, kiti giminės Brazilijoje ir Lietuvoje; ir visa lietuvių kolonija.

Gailestingasis Viešpatie, atlygink jam amžina šviesa už gera, kurį jis darė.

Kun. J. Šeškevičius

EXCURSÕES "VILNIUS 02"

IMPORTANTE: A reunião dos passageiros da excursão será no dia 14 de Março de 1992 às 10:00 hrs. na sede da CETEMAR TURISMO, Rua Sete de Abril, 342 — 9º andar — conj. 90/94.

BIOGRAFINĖS ŽINIOS

A. A. VIKTORAS TATARŪNAS gimė 1926 metų gruodžio mėn. 23 dieną, Kaišiadoriuose. Į Braziliją kartu su tėvais ir broliu Jonu atvyko 1927 metais. Baigė Vytauto Didžiojo pradžios mokyklą 1938 metais; 1948 m. "Senai" mokykloje įsigijo techniko diplomą. Dirbo "Ford" ir "Wolkswagen" firmose.

1967 metais sausio 25 dieną su Angelina Dirsyte sukūrė lietuvišką šeimą. (Šiomet, kai buvo sidabrinis jungtųjų jubiliejus, Viktoras jau buvo ligoninėje — UTI). Išaugino dukrą Oną Paulą ir sūnų Audrį. Mirė "Hospital das Clinicas" vasario pirmosios naktį. Buvo pašarvotas V. Zelinos bažnyčios šermeninėje, atlaikytos Šv. Mišios ir nuvežtas į krematoriumą.

GENOVAITĖ LUKJANSKI
KASPAREVIČIENĖ

po trumpos ligos mirė šių metų sausio 30 dieną.

Velionė buvo gimusi Trakuose 1902 m. sausio 3 d. Brazilijon atvyko 1927 m. Daugiausia laiko gyveno V. Zelinoj.

Nuliūdę liko sūnus, marti, anūką ir proanūkas.

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖ

Šv. Kazimiero šventė Mookoj numatyta kovo 8 dieną, sekmadienį (kadangi kovo 4 yra Pelenų diena).

ŠALPOS RATELIUI

Aldona Valavičiūtė . . . Cr. 20.000,00

"PAGALBA LIETUVAI" FONDUI AUKOJO

Vykdam a. a. VIKTORO TATARŪNO valią, vietoj gėlių - vainikų aukojo "Pagalba Lietuvai" Fondui šie asmenys:

Po Cr\$.1.000,00: A. Carcassali, J. Jučinskienė, R. A. Braslauskai. Po Cr\$.2.000,00: O. Vasiliauskas Marco, E. Baltrušis Gomes, A. Simanavičius, B. Medziukevičius, H. Gaigalas, L. A. Valdo, St. Maželis, H. Mošinskienė. Po Cr\$.3.000,00: Al. Gervetauskienė, L. Gaigalas. Po Cr\$. 4.000,00 : P. ir L. Butrimavičiai. Po Cr\$. 5.000,00: A. Baltaduonienė, Vl. ir St. Jurgučiai, T. Tjūnelis. Adilsonas ir Nastacia, Strumskauskai, I. Skurkevičius, H. Vicentini, R. Černiauskienė, Vl. Zizas, Vosyliai, A. Augustaitis, F. Andrušaitis, J. Šermukšnis, R. Jasiulionis, L. Medveder, Paulo J. R, A. Nadolskis, V. Bacevičius, S. Petrokaitė, J. ir A. Chorociejai, A ir G. Bumbliai. Po Cr\$.6.000,00 A. Boguslauskas, Po Cr\$.10.000,00: A. Tatarūnas, V. Tatarūnienė, kun.Šeškevičius, A. Stopka, kun. Rukšys, A. Jočys, St. ir B. Gervetauskai, V. Tubelis, A. Barsevičienė, N. ir M. Stasiulioniai, J. ir M. Tjūneliai, I. Seliokienė, Po Cr\$.11.000,00 A. Coralon, Po 10 US \$ J. Galvão. Po Cr\$.20.000,00: E. ir L. Bendoraičiai, L. ir P. Šimkunai, Po Cr\$.50.000,00 tėvas Tatarūnas. Po Cr\$.80.000,00 L.K. Bendruomenės choras, Po Cr\$.500.000,00 Seselės Pranciškietės, A. Tatarūnienė.

IEŠKO SESERS

Viktoras Kvapinskas, 71 metų apleistas ligonis, ieško sesers MARIJOS, ištekejusios už italo ir gyvenusios Jardim Sapopemba. Skambinti ML-vos redakcijai

GARBES PRENUMERATORIUS

Mečys PALECKIS Cr.25.000,00

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Marija MIKALAVIČIŪTĖ Cr.10.000,
Kazimieras RIMKEVIČIUS Cr.10.000,
Kun.Juozas ŠEŠKEVIČIUS Cr.10.000,
Sofija MISIUKAITĖ Cr.10.000,
Vytautas ČAMARKA Cr.10.000,

AULAS PARTICULARES

de Idioma Lituano
falar com Nijolė às 2as, 3as,
e 6as. feiras das 13 às 17 hs.
tel. 273-0338.

"Mūsų Lietuvos" redakcija, administracija, bendradarbiai ir skaitytojai nori išreikšti gilią pagarbą šio savaitraščio ištikimam ir ilgamečiui skaitytojui

A. A. VIKTORUI TATARŪNUI,

kurį staigi mirtis išplėšė iš mūsų tarpo.

Pasaulio Lietuvių visuomenininko premiją, už nuopelnus lietuvybei, gavęs mūsų maestro, turėtų gauti taip pat mūsų visų pagarbą ir padėką.

Šv. Kazimiero parapija ir kunigai yra dėkingi a. a. Viktorui Tatarūnui už nuolatinę pagalbą parapinių ir tautinių švenčių parengime.

VASARIO 16 MINĖJIMAS

įvyks 1992 m. vasario 16, sekmadienį,

MIŠIOS Šv. Juozapo bažnyčioj, V. Zelina, 15 valandą

Padėjimas gėlių puokštės prie LAISVĖS PAMINKLO
Lietuvos Respublikos aikštėj—Praça da Republica da Lituânia

MINĖJIMAS Seselių Pranciškietėjų gimnazijos salėj

VISI PRAŠOMI DALYVAUTI

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

ASSEMBLÉIA GERAL ORDINARIA ANUAL – EDITAL DE CONVOCAÇÃO

A ALIANÇA LITUANO BRASILEIRA DE BENEFICÊNCIA E ASSISTÊNCIA SOCIAL cumprindo determinações contidas nos artigos 18 a 21 de seus Estatutos Constitutivos, convoca seus associados para participarem da Assembléia Geral Ordinária Anual, a se realizar no dia 15 de Março de 1992 às 16:00 hs., no recinto de sua sede social à Rua Lituânia nº 67, Capital, São Paulo, a fim de ser deliberada a seguinte Ordem do Dia:

- 1) – Abertura e leitura da ata anterior;
- 2) – Relatório da Diretoria Executiva;
- 3) – Relatório do Conselho Deliberativo;
- 4) – Relatório do Conselho Fiscal;
- 5) – Assuntos Gerais.

Não havendo número legal para reunião em primeira convocação, ficam os Srs. Associados convocados para se reunirem em segunda convocação às 16:30 hs. no mesmo dia e local. Será válida a reunião realizada em segunda convocação, com a presença de qualquer número de associados presentes.

São Paulo, 06 de Fevereiro de 1992

Algimantas Saldys
Presidente da Diretoria

Adilson Puodžiūnas
Secretário da Diretoria

TRADUTOR PUBLICO VERTÉJAS

ALEKSANDRAS BOGUSLAUSKAS

(F:241-2831)

Do lituano p/portugues e vice
versa: documentos oficiais, certidões de casamento, obitos, etc.

AULAS DE LITUANO

NA CASA DA JUVENTUDE
VILA ZELINA

serão ministradas por Marcus Lipas
às segundas-feiras, de 19:30 até 21:30.
Inicio das aulas dia 9 de março.